

Діло

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шашк. 143.322.
Адреса для телеграмм
„Діло“, Львів.
Год. Редактор приймає від
11—12 год. передплату
Реклама не зберігається

ПЕРЕДПЛАТА
Місячно: в краю 3-00 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 750 л., Німеччині 750 м.
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 л., Аустрії
750 ш. — Зима адреси і зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарня: 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ до АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Сьогодні в четвер Фамілійний Дансінг в українській Каварні й Ресторані „Народної Гостинниці“.

Всі купують столову заставу, як сервіси, скло, кришталі і всяку порцеляну, красу і заграничну, як також ножі й вилки Фражета у фірмі **Олександр Оніська** Львів, вул. Галицька 20
Телефон ч. 69-75.

На еміграційному відтинку.

Львів, 24. жовтня 1929.

Українська еміграція нині велика. Розкинута вона по всьому світі. Найбільше її в Америці, де величезну перевагу має ще передвоєнний її контингент. Та не малою є українська еміграція і в західно-європейських краях. Багато наших емігрантів у Франції, не мало в Німеччині та в інших краях. На цих азіожах вже переважно воєнний контингент української еміграції. Найкраще організовані українські емігранти в Америці, де організаційні осередки потворились ще далеко перед війною. Американська українська еміграція організаційно доволі аріжничко-ва, але всеж організована.

В європейській країні наша еміграція не діє під організаційним оглядом американської. Вона тут за малими винятками взагалі не організована. І тому позитивна на ній, перше дуже шкідливі, посторонні впливи. Наші націоналісти та провідні, що так спляжмо, чинники на еміграції вкось не дуже старались про те, щоб організувати, зв'язати зі собою ті тисячі робітничої еміграції, що з року на рік прибували на роботи чи до Франції чи до Німеччини. Мало інтересувалися цією справою і наші країни як громадські так і політичні чинники. Взагалі українська емігрантська маса була в перевазі без воли, без провозу і без організаційних центрів.

Тому не треба дивуватись, що до наших емігрантів в європейських державах найшли дуже легко доступ комуністи. Вони виступили, самоархуючи, в розі оборонці цих емігрантів. Конкретно в еміграцію навязали дуже легко, бо при їхній еміграційній пресі, на яку, як на засіб пропаганди, вони ніколи коштів не жалували. Спершу виважли вони в Парижі „Українська Вісти“, а тепер вийшли в Берліні „Українська Газета“. Обидві видання мали обслуговувати виключно нашу заробітчану еміграцію, яка, майже вся, перебувала в цьому українському земель під Польщею. Українське слово у Франції чи в Німеччині мусіло бути на українського населення відповідей, та не могло не розбудувати в ньому української думки про те, що ось, мовляв, і на чужині є свої діла, які ним ошукуються, які стараються дати йому якийсь духовний корм, якийсь розум і рішучість. Комуністам цього в тім було. Розсипавши свої видання за дармо та вистроюючи відповідей емігрантів, вони при цьому довели і до їх організації в поодиноких краях. А в еміграції в своїх організаційних центрах ніякого поважлишого опору ці контр-агенти (за винятком може Берліна), вони без сумніву ділили до великих успіхів у тім азіожі. Мовляв, комуністичні акції серіз наших емігрантів дуже проста і проста: розагитувати та вистроювати їх відповідей для себе на еміграції, мати а них потім цілком реальну користь у краю, по їх повороті.

Ця комуністична праця серед наших емігрантів не тільки в західно-європейських краях, але й в Америці, де вона ніяк не підлягала ніяким змінам: азіожа вже до такої стації, в якій комуністи рішуче окупували до Берліна на березні 1930 р. т. зв. Всесвітній Конгрес Українських Емігрантів поза межами Радянської України. Проводив його конгрес „трудящих“ єврей-американців. Конгрес був ініційований до „американської Української“ буди. Ініційовано

Позір Станіслав вшима!

Від 24. жовтня 1929 р. буде писатися в Кіно „ВАРШАВА“ в Станіславові найкращу фільму виробництва ВУФУ з оновленими М. ГОЛДІЯ в 10 частин по 1.

„СОРОЧИНСЬКИЙ ЯРМАРОК“.
В надірограмі прекрасні знімки зі Станіславової і наших установ зі Львова. — Всі українці у очиски 771 лівська численні побачити себе на екрані! 1—1

гресу дали канадійські комуністи в „Турфлону“ (з Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім). На своєму десятому візлі Центральний Виконавчий Комітет „Турфлону“ приймав постанову про скликання такого конгресу. Найважливішим завданням конгресу має бути „створення осередку організаційних і культурно-освітніх зв'язків“ і „створення центрального інформаційно-пресового бюро“. Так каже опублікований у берлінській „Українській Газеті“ канадійський комуністичний проект програми конгресу. Дотична постановою „Турфлону“ між іншим каже: „Від часу закінчення світової націоналістичної та громадської війни та створення деяких нових держав в Європі, особливою СРСР, до якого входить УСРР, в європейських країнах виступили в дію виступають представники ріжних українських емігрантських угруповань і оголошують себе речниками українського народу, представниками українців поза межами Радянської України, хоч ніякого зв'язку з цією спільністю інтересів з масами вони не мають... Організовані українські робітники, селяни в трудовій інтелігенції, що живуть у різних країнах поза межами Радянської України, досі не порозумілися між собою і не установили таких зв'язків, які необхідні для спільного вислову своїх думок і визначення єдиного становища відносно своїх важливіших, загальних справ і питань, громадського, культурного, економічного та політичного характеру“.

З наведеного бачимо, що цей „всесвітній“ конгрес має на одні передові політичні завдання. Він має остаточно сповідувати весь комуністичний і радянський табор на еміграції. Він має заманіфестувати силу цього табору на землі та впливати таким чином на європейську і поширення комуністичності не тільки серед української еміграції в Європі й Америці, але й серед європейських українських населення у Польщі, Румунії та на Закарпатті. Така розумна мета конгресу.

Нема сумніву, що ця спроба комуністів організувати в одній всій радянській силі на еміграції та заманіфестувати їх консолідацію, мусить навести відповідей відомим у національних колах української еміграції як в Європі так і в Америці. Крайня пора, щоб всі національно-українські організаційні осередки на еміграції виступили солідарно проти цього нового походу комунізму на окупування українських душ і проти цих нових спроб поширення їхньої організаційної та різноманітної деморалізаційної від націоналістичного огляду експансії.

Але справа заповідного комуністами конгресу важка не тільки для емігрантів та її провідних націоналістичних діячів. Вона як під громадським так і під політичним оглядом дуже важка і для краю, якому доведеться пережити всі ці

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 18. października 1929. Sąd Okręgowy XLIV. Wydział karny we Lwowie w sprawie karnej Pz. 161/29. na posiedzeniu niejawnym dnia 18. października 1929 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Okręgowego postanowił a) zatwierdzić po myśli przepisów z art. 76 rozporządzenia Prez. Rz. P. z dnia 10. maja 1927 r. poz. 398 Dz. Rz. P. Nr. 45 dokonane dnia 15. października 1929 r. przez Stawosław (Urodek) we Lwowie sądcie sąsiedzi „Dilo“ Nr. 230 z dnia 18. października 1929 z powodu, że zamieszczony w tem sąsiedziem artykule pt. „Nasze menozysty“ zawiera wiadomości wyłączone z art. 300 m. k. b) wydać po myśli przepisów z art. 76 rozporządzenia z dnia 10. maja 1927 r. poz. 398 Dz. Rz. P. Nr. 45 wyrok w sprawie zawiązania tego pisma drukowanego. Zarządca sądu, odpowiedzialnemu redaktorowi tego sąsiedziem nakaz, aby orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszemu stronie codziennym następstwem przedwidzianym w art. 60 tegoż rozporządzenia. Przewodniczący J. Antoniewicz w. Z. Kulebski w. Za: Adolf Müller, st. sekret.

Хочете чи не хочете — Ваші будинки мусять бути забезпечені на повну вартість. Якщо їх добровільно не забезпечено в 1/3 часті в Т-ві взаїмних забезпечень „Дністер“, то ПЗУВ примусово стягне від Вас премію і від цієї 1/3 часті, отже разом від шлої забезпеченої вартості будинків. Тому сповісти цей народний обов'язок і бодай 1/3 часті заплатити в Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“ у Львові вул. Руська ч. 20.

комуністичні експерименти, докочувані на національному організмі не тільки на еміграції, але й у краю. І тому країні чинники незалежності повинні діяти відповідей становити до заповідного конгресу та розшифрувати правдиві, руйнівні його цілі.

Комуністи виводили українському національному таборові війну на всіх фронтах і відкидали національного життя і тому з ними на всіх фронтах треба боротись. Одним з найважливіших завдань загального фронту боротьби в еміграції митинги. І тому серед української еміграції, особливо в західних краях Європи, треба передовим сервіти національно-освітню та організаційну працю. Бо не замиряючи насильством можна паралізувати шкідливу, розкладову роботу комуністів серед українських емігрантів. А крім того треба побачити про відповідей національний орган для наших емігрантів у тих краях. Коли це виконаємо, боротьба на тому відтинку матиме повний успіх.

Чужинці серед нас.

Самостійний фактор чи чуже знаряддя? — Загублені надії на польсько-руське Львокарно. — Сепаратизм в кожній ділянці. — За розбудову карпатського коридору.

Наші „руські“ є нічим іншим, тільки чужинцями серед нас, чужим, хобораним народом на нашому національному організмі. Той паріст живе своїм окремим життям, відпочиває наш організм. Не маючи опору, кожно до ре-поліції була для нього царська Росія, не маючи спроможності і перспектив розв'язку, не маючи на деякі успіхи в останніх часах, сьогодні „руський“ табор є тільки знаряддя у чужих руках. Недавно ареферовав нами стаття краківського „Курєра“ про „етнічні групи“: українців, русинів, лемків, бойків, гуцулів і т. д. та постійна пропаганда „Слова Польско-го“ про потребу розчленувати український наріз на діалектично-регіональні групи — на підбудову державної польської нації, — є цього найкращим доказом. Бо саме наші „руські“ сповсю розбавляють роботою подають аргументи всяким творчим культурно-політичним „етнічним груп“ на нашій національній території.

Дотеперішня робота і досягнення „руських“ були супроводжені симпатіями польського громадянства і польської влади. Їм віддано старі загально-національні установи: Старапогітвіо і „Нар. Дім“ (дефінітивну віддачу цієї установи мусять вони ще заслужити). Їм повернено й інші установи на провінції, їм дано спроби широкого організації й маніфестації за ціну беззастережної лояльності. Наші „руські“ були пересвідчені, що своєю візантійською поаіткою в добі боротьби з українським на всіх азіожах життя, вони стануть рішучим фактором, вернуту до колишньої єдиності і єдиності. Вони мріяли, що своєю розбавляючою роботою доведуть до польсько-руського Львокарно. Вони обмислювали себе, немов то справді вони є фактором, а не знаряддя у чужих руках.

Та після захоплення чужою ласкою, зв'язаною в них починнає нуртувати недоволення, пробились жаль за злетілим надіями про польсько-руську угоду. Пробивається не головно в переламі „Руського Голосу“ і т. д. і під впливом „Великої ілюзії“.

Довідаємося з цієї статті, що „руський“ табір був пересвідчений, що наростаюча економічна криза в Польщі і складне міжнародне становище доведуть до консолідації внутрішніх сил у Польщі, а тим самим до розумного й об'єктивного корисного вирішення положення польського населення. Трагедія Росії дала відрадієння Польщі ідеальною спробою ліквідувати вікову польсько-руську ворожнечу. Та в тому напрямку не зроблено нічого.

„Справа не посулася ані на крок даліше поза розбирання руських церков, закриття руських шкіл, колонізації руської землі, безкоштовних гістеричних вискоків Курерків і безпідставної гри в петиціонізм і рапівізм... Словом — на польсько-руській фронті без перемін і тепер, коли навіть німці і французи, а де-які й італійці, Вердена, Адуть на явне братання. Навіть гірше, бо можна навіть здогадуватися, що недалеко вже німецько-французьке порозуміння буде тією силою, яка підруєє собі польських політиків і спрямує їх проти Руси, по звичайній лінії найменшого спротиву. Можливо також, що підсилення польський натиск на Русь вже є наслідком світового перенесення польської експансії на Схід з огляду на освіднення польськими політиками неминучого їх відступу на Заході. Коли це так, то в даному явищі не найдемо нічого нового. Є не лише спроба повторити старий досвід, відійти від німецького молота в бік руського ковала. Такий маневр не може викликати в душі руського народу нічого, крім співчуття з приводу малодушності і короткозорості його ініціаторів“.

З огляду на такий стан річей „Руський Голос“ заявляє до спротиву „в межах закону і конституції“, до національної солідарності, до усунення міжпартійної гризні, до організації і праці.

Очевидно, всі ці поклики не можуть мати ніякого реального значіння, бож наші „руські“ своєю ніби то національною окремішністю в основі розбивають національну солідарність і проповідують всякого роду сепаратизми в ділянці національно-політичній, культурній, економічній, віросповідній і якій хочете. Доказом цього є хочби стаття „Боротьба за незалежність уніятської церкви в Підкарпатській Русі“ (ч. 79 з 10. цм.). Довідаємося з цієї статті, що уніятська церква на Закарпатті повинна визволитися від яких-небудь впливів уніятської церкви в Галичині, бо уніятське духовенство в Галичині — то суцільний самостійницький табір, а духовенство Закарпаття — то люди руських переконань, з яких частина (більшість) — Ред.) є настроєна мадярофільськи. Тому то закарпатське громадянство дуже невдоволене появою оо. Василіяна на Закарпатті, яких робота зводиться „до підсилення релігійного фанатизму,

насадження самостійництва і після того поганблення роздору і дезорганізації в рядах білого духовенства“.

Мовляв, оо. Василіяни мають вплив на виховання молоді і вони працюють над випуском кадрів переконаних самостійників серед духовенства і світського громадянства. Ця обставина примусила закарпатське духовенство виступити проти оо. Василіяна.

„Та боротьба проти єзуїтських (себто: василіянських!) — Ред.) посатань є важкою, а часиліянських! — Ред.) особливо тому, що галицькі Василіяни підчиняються львівському митрополитові гр. А. Шептицькому, а не карпатському єпископові. Відповідальні дії уніятської церкви на Підкарпатській Русі правильно освідлюють собі, що про успішну оборону їх церковної самостійності не може бути мови до тієї пори, поки їх церква не визволиться від фактичного підчинення галицькому митрополиту, як свого роду голові уніятської церкви. Тому вони бажать оснувати власну митрополію в Ужгороді і в такому випадку мають намір оснувати ще одну єпископську кафедру в Густі. В склад карпато-руської митрополії ввійшла би теж пришівська дієцезія. На становище митрополита висуватиметься ужгородського єпископа о. П. Гебеля. З боку чеського уряду ледви чи будуть перепони у тому відношенні, бо він заінтересований у визволенні церков своїх громадян від впливу закордонного фактора...“

О, чеський уряд дуже радо піде на таку пропозицію. Про це не треба навіть сумніватися. Але чи цей церковний сепаратизм буде висловом національної солідарності і єдності?

„Руський Голос“ твердить, що духовенство в Галичині творить суцільний український, а закарпатське руський табір. Беремо до рук той же „Руський Голос“ і в однім виказі пожегт на „Руську Школу“ зустрічаємо таких духовників з північного боку Карпат: о. М. Єдначий з Нагуєвич, о. К. Лагода з Жаба, о. др. Г. Литвинюк із Станиславова, о. др. Я. Медведський із Станиславова, о. В. Микитка із Струтина, о. І. Станчак із Висоцька, о. В. Біневич із Долини, о. А. Гукевич із Квасиніна, о. Р. Кокотайло із Туринки, о. Я. Миревич із Близьки, о. І. Полянський із Стільника, о. В. Вахняник із Далиєвої, о. П. Галанич з Войткової, о. Д. Гичко з Рипиці, о. П. Яськів з Гановець, о. К. Дольницький із Зазулиць, о. М. Соболєвський з Устя Руського, о. В. Стрільців із Вербіви, о. Ярмолюк із Мокшан, о. М. Дуркот із Вільхівця, о. І. Дуркот із Загуриса і о. А. Руденський з Желани.

Коли в одному виказі жертв на рос. школу є 22 духовників, то видно, що табір галицького духовенства не є такий дуже суцільний, а на всякий випадок такі чи інші культурні або традиційні впливи чи політичні симпатії духо-

венства не повинні бути основою до організації віроісповідного сепаратизму, пропагандованого „Руським Голосом“.

Відірвання сепаратистичних знагнень частиною культурних кастратів і політичних змотилівців є ударом у спину українського народу, є утруднюванням його важкої боротьби на тернистому шляху всебічної еманципації. Над цим повинні подумати „благі сини“ якоїсь дивоглядної „руськості“ і вернутися до єдності зі своїм народом.

Українські справи в Румунії.

Вибори до громадської ради в Чернівцях.

Вибори до громадської ради в Чернівцях відбулися, як зазначають деякі політичні круги, перед 1. січнем н. р. Націонал-цараністи ведуть уже переговори в справі створення виборчого блоку. Одна з місцевих газет принесла вже вістку, що з жидівською партією Ебнера пакт майже заключений, німецька народна рада заявила в розмові з бурм. Савчуком-Саяну за співділенням з нац.-цараністичною партією, Українська Національна Партія прилучиться також до правительственного блоку, а також обидві групи поляків (Шимбоньча і Фріда) висказалися за співпрацю з націонал-цараністами. Проти цього блоку підуть ліберали і соціалдемократи. Крім цього мав би створитися незалежний горожанський блок під девізою: „Громада без посіпаки“. До правительственного блоку мала би приступити й жидівська група Союзу Румунських Жидів, на чолі якої стоїть д-р Касснер. Група д-ра Штраухера покищо противна. — До цих інформацій подає „Час“, що з Українською Нац. Партією не було до сьогодні ніяких офіційних переговорів та що від розмов на женецькому ґрунті дотепер багато чого змінилось. Українська Нац. Партія зійдеться зараз по приїзді президента д-ра В. Залозецького й займе своє становище до всіх біжучих справ, між іншим також до громадських виборів у Чернівцях.

Проти українського учительства.

Пенсіонування старих урядовців у Румунії переведе правительство з днем 1. січня 1930 р. не обсаджуючи їх місця новими силами, щоб таким чином облекшити державний бюджет. Уже виготовляються всілякі докладні списки всіх урядовців, котрі скінчили 57 літ життя або є вже на службі 30 літ. Між учительством на Буковині матиме це таке значіння, що багато українських учителів підуть на пенсію, а правительство тоді скаже, що воно навіть радо відновило би науку в українській мові, та нема кому вчити. Вже й тепер по багатьох чисто українських селах бодай на папері нема укра-

ЛЕВ ЯСІНЧУК.

5)

Америка та її характер.

Вашингтон і його „національна саля“. — Зріст Нью Йорку. — Техніка й торгівля.

Багато поважніший, статочний Вашингтон, обгороджений окремо на столицю в окремому повіті. Говорити про красу цього міста збрало би багато часу. А на мою думку — пово найгарніше в Америці й уповні відтепер, щоб бути столицею великої держави й великої нації.

Будоване продумано. Величаві палати серед обширних парків, залізнична стація, поштовий будинок, галерія образів, академія наук, національний музей, будинок міністерства війни та конгресова бібліотека, це зовні і внутрі архітектори Над усім царює слашниця „Капітол“ з банею, який мабуть у світі рівної нема. Горюча вночі від яркого світла, це степенує той чар, який викликає і без світла. Для злики, нагорода й заохоти є там „національна саля пам'ятників“, де кожний стоїть має право поставити по два пам'ятники тих людей, яких там признають за найбільших. Немов на раду в справі великої вітчизни постодали і в задумано поставали найкращі сини „ової Америки: виховники, правники, проповідники революції, народні трибуни, письменники, винахідники, генерали. Посередній мармурової дошки в тій салі біля входу. Це місце де уладжено гроб для Джорджа Вашингтона, творця Злучених Держав і його жінки Мартин. Але громада Вернон, де Вашингтон жили, не хотіла платити їхніх тайних останків. Гробниця стоїть порожня, а сім'я її достоянники лишались без провідників.

В цьому місці пам'ятники не губляться так, як у Нью Йорку. Про це подумано заздалегідь. Нині найвищий у світі обеліск, пам'ятник Вашингтона має 555 ступ, близько 200 метрів, а пам'ятник президента Лінкольна у виді величезної білої грешкої святині з мармуру на 36 поєсних стовпах (стілбики було на того часу стейтів) не має собі рівного. Поважно й гордо сидить у тім

святині зі стоядів великий Лінкольн й лагідними очима розглядає зростаючу державу.

Очевидно, що при всяких прикметах американця, не треба робити з нього ярого наголо-ліка. Титана, чи особливого героя воли, який буде хмародери, бо хоче витратити свою енергію й довершити чогось великого. Коли він осів на преріях, то це жадає відкрити, чи щось подібного.

Людина так там живе, як вимагає потреба, опущаючи обставини. Коли Нью Йорк почав будувати хмародери, то просто тому, що склади острови, на яких він простягається, стиснені з усіх боків водою, не дають спроможности поширитися тому містоті, що як один з найбільших портів світа мусить прискорено зростати. Одинокий напрямок, куди він може рости: це у воздух, у гору. Міліонові маси навіть легше порушитися на меншому просторі. Це видно добре по Шикаго, в якому на просторі поверх 220 англійських квадратних миль не дуже то вигідно комунікується. Решта — вже тільки конкуренція й заселювання.

Нью Йорк надає „тон“ Америці. Коли він має хмародери, то кожному „порядковому“ містоті треба їх також мати. Коли Нью Йорк має хмародери на 36 поверхків, то Шикаго хоче побудувати на 74 поверхів і т. д. Те саме діється у фармереті. Коли скід виповнився промислом тат, що міста майже лучаться, тоді різникової треба було йти на захід, де простору доволі. Цього не робиться задля самої роботи, тільки задля компетенції, чи хочби задля вигоди, яку американець так любить, що якраз на те прибирає майно, щоб її мати.

Це не є ніякий вплив надмірної волі, коли він галить 15 поверховий дім, який збудовано перед роком, а буде на тому місці понов, на 30 поверхів. Холодна розв'язка та обчислення, що дім на 30 поверхів принесе більше доходу, як той на 15. Але коли до того додаться, то вже не буде хитачен у виконанні. За кілька місяців буде стояти 30 поверховий будинок. Так, за кілька місяців в Америці завадою скоро розвивається гент, щоб можна було напарити будову хочби в ти-

сячами робітників. На це є машини, які роблять простішу роботу скоро і точно. Вони викопать північ і вивезуть землю з під них, машини набоють залізних рур на підставу фундаменту, машини натруть шутру й намішають з цементам, машини подадуть миттю увесь будівельний матеріал на найвищий поверх, зі залізними траверзами вклячно. Кілька десятків людей вистає до помічі машині. На виконання цієї системи праці витрачає американець чимало уваги й часу.

Тільки в той спосіб міг Форд піднести продукцію авт до 59 штук на годину, тільки ішадок знаменитої організації праці, яку геробрав на себе машина, можливо, що в шнагоєських рівнинах в одному кінці фабрики загаяють живі сини, а в другому кінці падають залужені шинки; тільки внаслідок вишодності до найменших подробиць людської праці може одна підкагоєська компанія бити річно 15,768 000 штук худоби, себто рівно 30 штук на мінуту.

Торговля в американці, це ніяке добродіє чи патріотичне діло. Підприємчивість і солідність купця, дешеність і якість краму, усауживність та масова продала товару, остаточно і реально рішає, чи бізнес росте, чи квітає. Час до часу уладжують випролажу товару, тасом пролажу полижаче звичайної ціни. Лучення торгівлі у компанії побільшує капітал до обороту й хоропуть від конкуренції та зменшує ризик. А числені й торгівлі одної компанії в різних місцях міста чи в різних містах не допускають, щоб якийсь товар пропавав. Во, що не лад в одному місці, це може йти в другому.

Є такі торговлі одної компанії в Злучених Державах і Канаді, де нема дорожнього товару, як по 5 і 10 центів. Є такі самі, де товар є по 20 центів. А є торговлі, які дають нагодову, який покупець не дістав якогось товару (крім живих звірят), за якими питає. Всюди праця поділена, уперизкована. У великих крамницях для вигоди клієнтів перевозять їх з поверху на поверх чи ерешними підйомами та рухомими сходами.

(Продовження буде.)

Ісських учителів. Українці мусять самі про це подбати, щоб наші діти приватно вчилися українською мовою.

Вокально-фортеп'яновий вечір.

В суботу 26. н. м. відбудеться в залі Народного Дому в Чернівцях вокально-фортеп'яновий вечір п-ні Івонни Синенської-Іванницької (фортеп'яно) і п-ні Галицької Василяш (фортеп'яно). У програмі входять твори: О. Нижанківського, С. Людкевича, Я. Лопатинського, Д. Сичинського, М. Бойченка та українських композиторів, а з чужих творів Моцарта, Пуччіні, Сметани, Томаса, Брамса, Сен-Санса, Скрибін, Шопена. — Наближчої днини (неділя, год. 11-а перепол.) обидві артистки влаштують у тій самій залі народний концерт для шкільного загалу.

За океаном.

Організація пань при Українській Стрілецькій Громаді.

Для 15. н. м. відбулися в Нью Йорку перші організаційні збори пань при Українській Стрілецькій Громаді. Голова Української Стрілецької Громади, д-р В. Галан, пояснив зібраним, що завданням організації пань буде помагати Українській Стр. Громаді в підготовці українського жіноцтва до національної праці. Членів організації можуть бути всі українки від 16 року життя, оскільки вони сприяють праці Стрілецької Громади та підчиняються постанові п-ї статуту. Організація буде переведена в такий спосіб: У склад Головної Управи входять: пані: Анна Середя, голова; пані: Катер. Дубас з Філадельфії, Марія Кінаш з Елізабет. Катерина Тарнавська з Шікаго, як заступниці голови; п-на Слава Кінаш як секретарка; п-на Вагса Кудак як скарбничка. Праця організації жінок буде вестися в чотирьох комітетах: комітет опіки над інвалідами Української Армії з завданням переводити збірники на будову дому в удержання інвалідів, комітет опіки над дітьми і молоддю, під кермою п-ни д-р мед. Нат. Палахович з Нью Йорку, має завдання зайнятися допомогою дітям бувших членів Української Армії, комітет Червоного Хреста, під проводом п-ни В. Лисак з Перт Амбой, має завдання попрацювати кроки до створення окремої установи Українського Червоного Хреста в Америці, комітет балеви, під кермою п-ни Йос. Ярема як голови і п-ни Савви Сподіаткевич як секретарки, має завдання підготувати річний вечір-бенкет з нагоди з'їзду Української Стрілецької Громади. Збори рішили звернутися з закликом до українського жіноцтва в Америці, щоб воно аступало масово в члени організації пань при Українській Стрілецькій Організації з осідком у Філадельфії.

Поворот Д-ра Кібзея.

Український лікар з Дітроїт, Миш., д-р Амброзій Кібзей, уже вернувся з наукової подорожі по Європі. Він виїхав був до Європи з власної спонукки для поширення свого лікарського знання в європейських університетах і шпиталях. Д-р Кібзей був у Лондоні, Берліні, Віні, Львові і Києві. Повернувшись до Дітроїт, взяв знову лікарську практику і, як перше, дає бере живу участь у громадському житті дії в гірських українців. Він саме витав сен. Ксієвському після її приїзду до Дітроїт.

Українсько-німецький концерт.

У Вінніпегу, Манітоба (Канада) відбувся 26. вересня спільний українсько-німецький концерт, що пройшов з великим успіхом.

Ревеляції Бесідовського.

"Матері" почав друкувати ревіляційні статті Бесідовського. В першій статті обговорює Б. устаткування Раковського як становища амбасадора в Парижі. В 1927 р. Раковський дістав італіанці, щоб на випадок війни між СРСР, і якогось державною видав відозву до комуїстичній тій країні та почав дисерсію. Вже тоді Раковського підозрювали в нелояльності та мали його усунути зі становища амбасадора. Найбільше захитали Раковський переговори в справі евакуї передованих і воєнних рос. дотів Франції. Тоді Сталін відав Бесідовського з Того та поручив йому вчасні кероїтство білих амбасад в Парижі. Проти Раковського крім Сталіна був теж Чичерін. Сталін сказав Бесідовському, щоб без огляду на те, що СРСР, потрібні гроші, не нахмурав нових роїан із фін. колами Франції, бо його попередник Раковський утримує там положення. Сталін поручив Бесідовському надривати та полішувати власним з Чичеріном, чим без сумніву зможе призначити як себе Філадельфії.

На теми громадського самоврядування.

Відносини в стрийському міському самоврядуванні.

(Допові з Стрия.)

Вже кілька літ правлять містом Стрийом панами комісари, які господарять громадським зором правлять по комісарській. Стрийське громадянство нетерпеливо очікувало знесення комісарщини, та наліз задела.

Вибрана осіню 1927 р. громадська рада наслідком переваги українсько-жидівського блоку лад польським навіть не змогла уконститууватися. І записано та введено знову комісари. Комісаром іменовано близького до п. Морачевського пенсіонера Войцеха Омгу, завізничого кондуктора, а його заступником пенсіонера, польського майора Рітнера. На 1-го платного асесора покликали д-ра Гольдберга, а аж на другого безплатного асесора д-ра Калуського. Тутешній староста, а колишній комісар поліції у Львові, Палочковський іменував для Омги прибічну раду, до якої покликав 18 поліцій. 7 жидів і аж 5 українців, дарма, що українці становлять 1/3 населення міста, а жидів є значно більше. При виборах вишло 18 радних поліцій (при допомозі жидів асиміляторів), 17 жидів і 12 українців замість 13, коли в 1-й кої жиди не допомогли і 1 українеш перепав!

Не тільки собі уявити, як господарять серіт таких обставин громадським майном теперішній управа. Во треба знати, що Стрий є великим і багатим громадом, ака ще до недавня була власністю 2.000 моргів землі, в чім було 700 моргів дубового ліса і окозо 40 будівель.

Громадське добро розпродується за безцінь, роздаровується, тисячі вилітають на субвенції і подорожні на всякі вистави, на дієти і неспотрібні, часті репрезентативні комісарські подорожі, хоч сам комісар, як кондуктор, білету не платить, та має 800 зол. місячної платні. Попри те утримується безліч добре платних урядників.

Громадяни аж утискаються під тягарем шораз то нових громадських податків, а діри щорічного дефіцитного бюджету в року на рік затається пролажем 1800 куб. м. дубини з громадського ліса, а якого вже й малою осталося.

Ось образки: В р. 1924 за попереднього комісара, продало громадські касарні аложені з 29 мурованих будівель wraz з 60 моргами землі в місті для війська за 500.000 зол. (пів мільона), коли таку вартість представляв чи не кожна будівля (казарня) в окрема, не говорючи вже про 60 моргів землі. А місто за саме тільки введення електричної сітки на кількох вулицях міста заплатило 700.000 зол.

Минулого року подаровано війську на порохівню кільканадцять моргів доброго ґрунту, а 6 моргів на спортовий майдан, на якого урядження додано ще кілька тисяч зол. В тім самім часі подаровано Валкови Польському в Стрию в центрі міста будівельну парцелю, але на будову лані, (якої і досі не скавалу у 40.000-нім місті нема) мусів магістрат парцелю за грубі гроші купити.

Міські ґрунти за безцінь палмаються польським дітям і спекулянтам, які свої власні землі внарендовують жидам, а самі арендують міські ґрунти і то в дуже оригінальний спосіб, бо коли лаємся за річний чинш оферує 44 і пів вагона збіжжя, то магістрат виматає і бере від нього лише 44. Зате наших господарів до найму тих ґрунтів не допускається.

Коли весною цього року піт села Грабляця разом з іншими селянами виіс найвищу оферту і по великих трудах рада ухвалила наймити йому ґрунт, — то комісар що ухвалю анулював, а ґрунт за додатково внесену нижчу ціну виняв то польському ділчові Оншівевичеві, який свій власний двір а ґрунтами у Нежухові під самим Стриєм наймає жидам. Подібних справ є багато та про неї писати годі.

Іменована лише для форми і від влади залежна прибічна рада, якій у більшій частині панами громади не належить або зовсім не ставить опору цім руйнувальним господарям, або якщо і ставить, то і на це є рада, бо тоді комісар або інші чинники ухвалю заввишують.

Що така господарня громадським майном повинна коїмус приносити користь — це річ певна. Зате управа міста веде крайню пошестичну політику, дарма, що все розсіє, що жадної політики, ані національної ріжнни і справах міста не робить. Якаж це виглядає в практиці?

Ось зраки: Комісар Омга, мабуть щобів відличитись Морачевському за підтримку, поставив весною н. р. на раді внесок, щоб Морачевського зробити почесним громадянином Стрия та в його честь назвати дотеперішню вулицю Титарову його іменем.

Радні українці поділилися на те, але з тим застерезенням, що ухвала громадської ради це в року 1918 люди на внесок тодішнього старости Ченієвського озного тесно ухвалю назвати вулицю Трибунальську вулицю Євгена Олександровича, буде теж переведена в життя.

Застерезення не прибічна рада припала до відомі і ухвалила рівночасно зміну назв обох цих вулиць.

В кілька днів потім вулицю Титарову перекрещено на Морачевського, але Трибунальської ні, бо старостю ухвалю записано тому, що назва вулиці Трибунальської має, мовляв, для Польщі „історичне значіння“ і її зміняти не мілью.

В магістраті нема ні озного урядника українця, хоч тузі податється іх багато з помини кваліфікаційми. Іх не приймають, а посаду займає некваліфікований поляк, уряду тимчасово, аж поки не набуде вимагає кваліфікації. Ось що один вимовний зразок: На весні н. р. помер міський ветеринар, а на його місце магістрат оголосив конкурс. Вимоги конкурсу між іншими були такі: „три роки практики і фізична випробів“. Польшв винуло з. Веім вимогам конкурсу відповів лише один кандидат, але українеш і тому посаду не обсяжало, конкурс анулювано і ухвалю по ліміс часі розписати новий, але вже з меншими вимогами, бо не вимагано 3 літньої практики. Розуміється, що посаду міського ветеринара заступав провізорично цього року абсолюент ветеринарії — поляк, який вже в горі на ту посаду призначений і ради котрого конкурсу анулювано, а містак змінені.

Подібних випадків є більше. На весні н. р. і номер 1-ий асесор д-р Гольдберг, а на його місце іменовано також жиду д-ра Шіфа замість поклакати 2-го асесора д-ра Калуського. Коли знову в діті н. р. арезигнував заступник комісара Рітнер, тоді автоматично д-р Шіф поплив його уряд, а д-р Калуський фунції 1-го асесора і таким чином українці в самій управі дістали залежного їм заступника.

Такий стан трівав дуже коротко, бо рознеслася вістка, що на місце Рітнера має бути іменованій поляк проф. Каім. Тоді українська репутація зажадала від старости, щобів управа остала надалі такою, як є з д-ром Калуським як 1-им асесором, та щобів побільшено число українців у раді відповідно до числа українського населення міста, а рівночасно зажакала, що на випадок несповнення цього домагання всі радні українці бувають змушені арезигнувати.

Староста, як звичайно, обіцяв справу аякось позаклати, але вже в половині вересня д. р. іменовано Каіма заступником комісара і таким чином позбавлено українців знов іх заступника в самій управі.

Супроти такого стану, та а уявил на те, що в радних українців мимо всіх своїх зусиль не в силі були шобевуї зробити, рішили солідарно всі, а саме п-и д-р Калуський, Соколовський, Пич, Деряко і Рудницький арезигнували, що і на засіданні ради дня 9. жовтня н. р. офіційно перевели і по аложенні відповідно умотивованій заявві демонстративно опустили салю засідань.

Як уложаться даліші відносини, годі сьогодні сказати, та це скоро покажеться.

Стрийанин.

Після смерті Радославова.

Як це вже подано в пресі, а Берліні, перер буиший болгарський президент міністрів Радославо. Цей апапачний політик народився 1884 року, студював у Німеччині. Своєю політичну кар'єру почав іще у вісімдесятих роках минулого століття. Перший раз його вибрав президентом міністрів після прогнання князя Олександра і Багенберга, на регентурі Стамбулову, що підтримував партію Радославова та був його одполумем. Разом із Стамбуловим Радославова започаткував антиросійську політику в Болгарії.

Після вибору князя Фердинанда, Радославова був противником того князя і 1889 року був караний роком вигнання за зневагу Фердинанда. По укладку уряду Стамбулова, Радославова був вибраний міністром внутрішніх справ у кабінеті Стойлова. Радославова з його партії стреміла до прилижних відносин між Болгарією а Австрією.

А коли вибухла світова війна, Радославова був одним з тих, що прихилились до воєнного союзу Болгарії а Австрією та Німеччиною. Укладок Австрії 1915 року спричинив і укладок політики Радославова та прихильності його уступити місце голому кабінетові Малинова, який заключив мир із державами антанти. Радославова покинув Болгарію і разом з королем Фердинандом яхив до Німеччини, де перебував аж до своєї смерті. В р. 1920 в Болгарії видано йому прощоса за державну справу, а в 1923 року його заслужено на досмертну вимощу і пошавання всіх болгарських прав.

Тільки в останніх часах деякі болгарі розпочали були старання, щобів старому болгарському патріотові Радославові дозволити вернутися до вітчизни, але вже було за пізно.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера.

Навіть джентельмен
не є забезпечений від простуди оскільки негайно не нажив одної до двох **таблеток ASPIRIN** тоби вноса віднаести досконалий стан здоров'я.

Жадати таблеток Aspirin в оригінальній упаковці з червоною переплоскою зі знаком **Bayer**

ЦІНА: 6 штук зол. 1-50 — 20 штук 2-55
До набути в аптеках.

На організаційному фронті.

Турчанщина.

Дня 14-го жовтня ц. р. відбувся в салі тому „Просвіти“ в Турці велике посольське віче. Віче отворив і провадив посол Великанович. Реферат про політичне й господарське положення виголосив посол д-р Блажевич, який у палкій промові порушив усі ділянки нашого життя. По цим рефераті обговорив посол Великанович справи повіту, а саме: дороги, меліорацію, регуляцію потоків, алькоголізм і організацію на господарським і просвітнім полі. Спеціальну увагу звернув бесідник на організацію молоді в Соколах і Лугах, яку тепер тягнуть до „Стшельна“, бо своєї молоді полякам в повіті бракує. Настрій на вічу був дуже поважний і бадьорий, а промови обох бесідників викликали у слухачів велике враження. По промовах слідували запити й інтерпретації з різних ділянок, на які посол Великанович дав вичерпуючі відповіді. Між іншим на закид, що університетські радні, яких є багато у громадській раді в Турці, повинні постаратися про ліпше електричне освітлення і про звільнення від шарварку мішан горішньої і дошнійної Турки, посол Великанович заявив, що чувся би шастливим, якби в Турці університетські радні дійшли до тої сили, аби могли відповідати за господарку в місті; покищо наших радних є лише 7 на 48. Зокрема в справі електрики й шарварку саме посол Великанович на спілку в двома радниками університету предпоставив меморіал воеводи ще в травні 1929 р.; на тоймість ані радні жили ані поляки в цій справі нічого не зробили, хоч вони в дійсності є правлячою групою в міській раді в Турці і відповідають за всю господарку в місті і в повіті. Віче замкнув посол Великанович, визнаючи присутніх до праці й консолідації всіх наших сил для кращого завтра.

Шведська комуністична партія розв'язана.

Із Риги повідомляють, що Виконавчий Комітет III. Інтернаціоналу ухвалив розв'язати шведську комуністичну партію. Неповно розв'язано комуністичну партію в Зєднених Державах Північної Америки, а також в Австрії і Фінляндії. Причиною розв'язання комуністичної партії в Швеції було те, що ця партія не виконувала наказів Третього Інтернаціоналу і стреміла увечаснити свою працю від московських диктаторів.

Замах на Бріяна?

Із Парижа повідомляють, що замах виконав на особу посла Дімена. був справді звернений не на Дімена, але на Бріяна. Арештований виконавець замаху Аліш Гравен заявив, що він, як учасник війни і патріот почував себе покривджим політикою сучасного французького уряду і алавно піддавався неадекватності до керівників тої політики. Після договору в Льовані він купив собі револьвер і хотів застрілити Бріяна під час його візиту до Англії. Але поліція так охороняла того міністра, що Гравену не вдалося виконати замаху. Тепер стріляючи до посла Дімена, він хотів заарештувати проти політики Бріяна, та цього французького уряду.

Перед скликанням сойму.

Марш сойму Дашинський мав уже парадли з усіми провідниками сойм, клубів у справі проєктованої ним зміни сойм, регуляцію. Після скликання сойму Дашинський хоче скликати конвент сеніорів, який займатиметься в цій справі. Зачувати, що марш Дашинський відідає през. Мосціцького й поінформуватиметься щодо дати скликання парламенту. Кажуть, що декрет про скликання сойму буде оголошений 30. жовтня, а тоді перше засідання було би вже 31. жовтня в год. 4. попол. Колиб зайшли якісь труднощі, засідання відбулося би 1. листопада. Дня 23. жовтня рада парла. комісія ППС, яка опрацювала внесення на пленум сойму, які пропонує клуб ППС. Внесення ліній в справі заяви недовіри для уряду Світальського не поставлять на першому засіданні сойму, але шойно після ген. дискусії, яка певно відбудеться після експозе д-ра Світальського. Отже шойно на прикінці тієї дискусії зложать безпосередньо до рук марш. Дашинського внесення в справі заяви недовіри для уряду. Як наслідок прем. Світальського знову називають ген. Сосніковського, є теж концепція, тоби преміером став польський посол у Москві, Пате.

Який буде новий французький уряд?

„Пті Парізієн“, повідомляє, що може буде створений новий 13. Бріянів кабінет. Бріян сказав приятелям, що хотів би відпочати. „Матен“ пише, що Бріян у розмові з президентом республіки пропонує на становище прем'єра провідника рад. соціалістів Даладіє. Беруть теж під увагу кандидатуру Еріо на становище міністра закорд. справ, а Даладіє на становище міністра війни. Говорять теж про кабінет лівиці з Поль Бонкур. Преса зазначає, що криза затягнеться довше та що колиб навіть Бріян не схотів бути преміером, для нього зарезервують теку міністра закорд. справ. Соц. фракція радила над політ. положенням. Кажуть, що Поль Бонкур сказав, що він готовий прийняти місію утворення кабінету та заявився за участю його партії в уряді. През. Думерг прийняв президентів фінанс. комісії сенату й палати, а потім голова парла. партій Бонкур, як вийшов із Елізейської палати, сказав, що хоч криза почалася в зв'язі з питаннями закорд. політики, не затронула Бріянової політики.

За поворот Бєсєдовського.

„Рудь“ повідомляє, будьто би більшовицька влада поручила фр. комуністичному письменникові Барбюсові та Вєлян-Кутєрові намовити Бєсєдовського вертати в СРСР. У заміну за добровільний поворот більш. влада гарантує Бєсєдовському, що віддасть його під суд лише за розтрата грошей, а розправа відбуватиметься при зачинених дверях.

Боятися замаху на Сталіна.

На вічу рос. емігрантів, яке відбулося в Парижі під проводом Керенського, Бєсєдовський сказав, що не вірить у відбудову рос. монархії, не вірить теж в устійнення дем. ладу, а гадає, що більшовицьку владу заступить якийсь спец. рід фашистського устрою. Більшовики бояться передовсім війни та замаху на життя Сталіна. Смерть його спричинила би заг. заколот в Москві.

Змова в більш. амбасаді в Берліні.

З Москви повідомляють, що агенти ДПУ викрили змову, в яку ввійшли було багато урядовців більшовицької амбасаді в Берліні та члени торгпредства в Німеччині. Багато членів більш. амбасаді в Берліні відкликано. Афера ця пригадує аферу Бєсєдовського. Закорд. повновасти ДПУ останніми часами поширили значно.

Недуга Клеманса.

Париська преса пише, що стан здоров'я Клеманса погіршився. В останніх днях його серце функціонує так слабо, що лікарі були примушені давати йому камфорні ін'єкції. Клеманс зовсім упав на силах і його здоров'я бувають поважне занепокоєння серед лікарів і родини.

Біржа. Гроші.

Американський долар 8-85 00—8-85 30, канадський долар 8-80 00—8-80 30, чеська корона 0-26 33—0-26 50, австрійський шілінг 1-25 00—1-25 50, румун. лей 0-05 00—0-05 25, французький франк 0-34 50—0-34 75, швейцарський франк 1-71 50—1-72 00, фунт стерлінгів 43-30 00—43-30 00, радянський червонець 17-00—17-50, німецька марка 2-12 00—9-13 15.

Замах на президента Чілі.

Повідомляють із Сант-Яго ді Чілі, що несподіваний спроби стріляв на президента респ. Чілі. Замах не вдался. Виконавця замаху придержали. Це 17-літ. анархіст Люїс Рамі Рєз. Причини замаху досі не устійнені.

114 обвинувачених.

У Ростові н. Доном викрили надужити, що доходить до 124 тис. карбованців. Між 114 обвинуваченими є 52 члени комуністичної партії.

НОВИНКИ

— Міські театри мають директора. Є ним бувший директор Малеого Театру у Львові п. Людовик Чарновський, від якого минулого року місто відкупило арендований ним Малий Театр, не маючи другої салі і на те, щоб побудувати небезпечного суперника для міських театрів. Малий Театр під проводом Чарновського мав постійно свіжий репертуар і ангажував увесь час позамісцевих визначніших акторів на гостинні виступи, чим притягував публіку. Міська рада, вибираючи між ріжними кандидатами на директора, зупинилася на п. Чарновському головним в тій думці, що він зуміє поєднати з фаховим знанням театральних справ (сам він актор і довголітній директор) організаторський хист, щоб не порушити призначеного субвенційного фонду. Оба театри вилендовано дир. Чарновському до 31. серпня 1930 р., з тим, що місто виплатить йому титулом річної субвенції 840.000 зол. (місячними ратами).

— Самовбивство і вбивство в читальні „Просвіти“. В Андріївці, коло Роздолу відбулася в читальні „Просвіти“ заваза, на яку прийшов і нещасливо закоханий Іван Гнатів та його була наречена Анна Макітра. Закоханому парубкові не подобалося, що його дівчина танцює з другими парубками і він почав їй за це докоряти. Весела Анна Макітра відповіла йому, тоби він залишав її в спокою і пошукав собі іншу дівчину. Тоді задріснений Іван Гнатів стріляв до дівчини з револьвера і убив не тільки свою наречену, але і ще одну дівчину, Анастасію Гешин, що танцювала з парубками, не сподіваючись нещастя. Дві дівчини впали трупом, а Іван Гнатів, вистрілявши ще раз собі в чоло і згинув також біля своєї коханої.

— Помер президент палати адвокатів. Дня 23. жовтня помер у Львові на 69 році життя президент палати адвокатів д-р Михайло Грек. — Вломи. Вночі 23. жовтня злодії вломалися до бюро транспортного т-ва фірми Шенкер і С-ка при пл. Маріївській 9. і забрали з каси 7.000 зол. — В окр. суді в Чорткові вломилися акрали суд. депозити. Як підозрілих арештували Мар. Падковського з Білої і Мих. Ткачука з Каловба.

— Хто скопив під поїзд біля Кульпаркова? Як ми вже писали, на днях скошила під поїзд невідома дівчина, при якій не найдено жадних документів. Поліції вдалося ствердити, що самовбивниця називається Ольга Ковальчук, і що це була 19 літня служниця, родом зі Стрия. Причин самогубства не в'яшено і досі.

— Пожежі. В Ясеневі, коло Березова, в неділю, коли всі селяни були в церкві на богослуженні, діти гралися сірниками і підпалили будинки 6. господарів, та спричинили шкоду на 100 тисяч золотих. — В Геніківці, коло Бібрки згоріли будинки Марії Ріпещої. Огонь був правдоподібно кимсь підожнений.

— Вбивство в тюрмі. В кариім заведенні в Дрогобичі відсиджував 13-літню кару Михайло Проць, засуджений за вбивство. Разом із ним сидів у в'язниці Адам Грег, також засуджений за вбивство. Між ними двома в'язнями панували в тюрмі постійні сварки й суперечки, про що знала і в'язнична сторожа та інші в'язні. На днях ці обидва вороги рубали на тюрмійних подвір'ях дрова і знов почали сварку. Роздратований Михайло Проць ударив сокирою Адама Грегга в голову і убив його. Тепер дрогобицький суд буде судити Проця за друге вбивство.

— Дикий кабан на вулицях Коломиї. Мешканці Коломиї мали на днях неабияку сенсацію! Вранці в год. 7-й на вулицях міста появилася дикий кабан, якому, очевидно, стало нудно в лісі і йому забажалося побачити Коломию. Цікавий кабан перейшов вулицею Писудського, потім хотів оглянути Алею Свободи, вулицю Бєднарського та інші вулиці. Поліція вганяла за кабаном з кісами і хотіла його вбити, але кабан перехитрив поліціантів і здоровий та цілий покинув Коломию і вернув до ліса, задоволений, очевидно, своїм гостинним виступом у столиці нашого Покуття.

— Українська Порада Матерей у Львові, вул. Ходорівського 15, розпочала поширену діяльність під проводом д-ра О. Приймич. Як на-

1024241

В то же время, как и в других странах, в СССР в последние годы наблюдается тенденция к снижению доли населения, занятого в сельском хозяйстве, что связано с развитием промышленности и сферы услуг.

■ Для вибагливих смакунів

RECEIVED: 1977-10-10
REVISED: 1978-01-10

Дополнительная информация:

... за вдовоство дитяч. В Леобені засуду
... служницю Анну Тахшнер на 3
... за те що вкраділа срібні монети...

Переписка Редакції.

заява про виступлення з релігій, соціо-
демократичної партії Підкарпатської Русі бу-
ла в „Ділі“ поміщена.

Весною 1930-ого року виходить у Берліні 30-е видання поважного історичного «Мінея» (Minerva. Jahrbuch der gelehrten Welt), який на підставі перевіреного матеріалу подає дані про всі важливі наукові організації, інституції та підприємства, зокрема про академію наук, комітети й товариства всього світу, між іншим і України. Щоб українське відділ вийшов по змості найповніше, було б дуже бажано, щоб наші наукові й культурні інституції, які досі не зістали від видавництва W. Gruyter & Co. до виповнення «квотирі» прислали їм найкоротше докладні інформації про свою інституцію, звертаючи увагу на такі точки: 1. докладна назва інституції, 2. адрес, 3. рік заснування, 4. коротка історія, 5. головні завдання, 6. бачення, 7. склад комісії.

Літературний куток.

ПОПУЛЯРНА ЛИТЕРАТУРА НА ЗАПАД.
ПАРТИ. Огласилени книги и често крими
показателом, по читав сагад. иже литература!

РІЧНИ ЛИТЕРАТУРНУ НАГОРОДУ ЛЬВОВА зістав найвідоміший сучасний польський поет, Леонард Штаф, уродженець і довголітній мешканець Львова до 1914 р. Він переїхав на поштінок до Варшави аж після війни, перекладав іа чужини. Штаф єди. дитинячого публіциста, чехи-емігранта, уродженця у 1878 р. Не скінчивши університетських студій, він досягнення виключно літературній праці, у якій аж. Добокувал у 1901 р. збіркою поезії „Сни про мого чота“, що відразу зехнала йому імі. Від цього часу майже щорічно виход. том поезії або п'єси, до речення поезією перекладана з німецької, французької і італійської мови. Штаф є динісним публіцистом різних напрямків, що поезія збудов.

В друкарні Видавничої Служби «Розум» Рівня 4. 10